



MOSES AKATUGBA

Příběh z Nigérie

AMNESTY
INTERNATIONAL



Po tom, co šestnáctiletého Mosese Akatugbu v listopadu 2005 zatkli kvůli podezření z ozbrojené loupeže, o které prohlašuje, že ji nikdy nespáchal, strávil přes tři měsíce v policejní vazbě. Tvrdí, že se přiznal pouze proto, že ho mučili. V březnu 2006 byl z ozbrojené loupeže usvědčen u soudu.

Údajně v Ekpanu na jihu Nigérie ukradl 113 930 nigerijských nair (přibližně 15 000 korun), tři mobilní telefony a další předměty. Moses Akatugba byl jediným zatčeným. 12. listopadu 2013, po osmi letech čekání na soud ve vězení, byl ve 24 letech odsouzen k trestu smrti na základě svého přiznání a výpovědi svědka.

Jeho rodinu o jeho zatčení nikdo neinformoval – matka to zjistila od prodavačky, která pracuje v ulici, kde Mosese zatkli. Ten si stěžoval na násilí jak ze strany vojáků, kteří ho zatkli, tak policistů, kteří ho později drželi ve vazbě. Při zatčení ho prý postřelili do ruky a udeřili do hlavy. Ve vazbě na policejní stanici v Ekpanu ho potom opakovaně mlátili obušky. Ve výslechové místnosti ho svázali a pověsili na několik hodin. Policisté mu kleštěmi vytrhali nehty a donutili ho podepsat dva předpřipravené dokumenty o „přiznání“.

V době zatčení Moses Akatugba zrovna dokončil střední školu a čekal na výsledky závěrečných zkoušek. Mnoho jeho spolužáků pokračovalo ve studiu na vysoké škole. Moses řekl Amnesty International, že na přání svého otce plánoval studium medicíny.

Moses Akatugba navíc nikdy neměl být odsouzený k smrti, jelikož v době, když byl čin údajně spáchán, mu bylo méně než 18 let. Mezinárodní právo explicitně zmiňuje, že děti ve věku nižším než 18 let v době spáchání trestného činu nesmí být odsouzeny k smrti.

Mosesův případ byl v roce 2014 zařazen do mezinárodní akce zvané Maraton psaní dopisů, kterou organizuje Amnesty International. V rámci této kampaně se ho zastalo přes 800 000 aktivistů, přičemž z České republiky přišlo 3 267 podpisů. I díky tomu byl 28. května 2015 Moses po téměř deseti letech ve vězení úplně omilostněn.



MARIE

Příběh z Burkina Faso

Tisíce dívek ze západoafrického státu Burkina Faso jsou nuceny ke vstupu do předčasných manželství. Často se tak děje ve věku mezi 11 a 12 lety, bez toho, aby měly naději na získání jakéhokoliv vzdělání. Po svatbě musí vařit, uklízet, nosit vodu a pracovat na polích od úsvitu do soumraku. Rozhodnutí o počtu potomků i případném používání antikoncepce náleží téměř vždy výhradně manželovi.

Třináctiletá Maria nikdy nedostala možnost chodit do školy. Svým otcem byla pod pohrůzkou smrti donucena se provdat za 70letého muže. Po třech dnech strávených ve společnosti svého manžela a jeho pěti dalších manželek se rozhodla utéct a vyhledat pomoc. Aby našla útočiště v azylu pro mladé dívky, za tři dny ušla 169 km. Když se její otec dozvěděl o jejím útěku, požadoval, aby se vrátila ke svému manželovi. Vyhrožoval dokonce, že ublíží knězi, který se údajně podílel na Mariině zmizení.

Jelikož byl Mariin útěk doma vnímán jako potencionální nebezpečí pro harmonické soužití obyvatel ve vesnici, rozhodla se Maria vrátit zpět k otci. Ten jí ovšem zbil a poslal znovu k manželovi. Následně Maria znovu utekla a podala stížnost na svého otce. Ten pod hrozbou obvinění musel podepsat, že už nebude nikoho násilně nutit do manželství. Potom mu dovolili vzít Marii zpátky domů.

Maria momentálně žije se svými rodiči a sourozenci a doufá, že bude mít jednou možnost chodit do školy. Dívky v Burkině Faso se často stávají oběťmi sexuálního násilí, což může vést k otěhotnění. Obvykle nejsou dostatečně fyzicky vyspělé, dochází tak ke komplikacím při porodu. Často je tyto komplikace mohou ohrozit nebo vážně ovlivnit jejich životy.

I přes ohromný tlak společnosti se spousta dívek odmítá podřídit. Utíkají do speciálních zařízení pro dívky nucené do předčasných manželství. Předčasná a nucená manželství jsou ústavou a mezinárodním právem zakázána, přesto je místní úřady tolerují a autority zavírají před těmito případy oči. V únoru 2016 ministr spravedlnosti zdůraznil závazek eliminovat tento typ předčasných svateb. Zmínil množství dopisů a telefonních hovorů týkajících se problematiky, které obdržel.

